

його навички опановують тільки самостійно за наявності усіх перерахованих вище рис і умінь [3].

На нашу думку, спічрайтерство необхідно використовувати у підготовці майбутнього фахівця галузі туризму, адже воно здійснює вплив на розвиток майбутнього спеціаліста у застосуванні різних прийомів та засобів при написанні текстів для екскурсійних виступів.

Список використаних джерел:

1. Колесніков, А. Спічрайтери [Текст] / А. Колесніков, А. Гній. – Москва : АСТ. – 2007. – 284 с.
2. Кривоносов, А. Основи спічрайтингу [Текст] / А. Кривоносов. – Санкт-Петербург: Лабораторія оперативності друку факультету журналістики СПбДУ, 2003.
3. Олешко, В. Інформаційна діяльність ЗМІ [Текст] / В. Олешко. – Харків, 2001. – 262 с.

Сивенко А. В., студент
Науковий керівник: Попович С.І.,
НУФВСУ, м. Київ

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ М. КИЄВА

Туристична індустрія – це сфера господарського комплексу, найважливіший сектор підприємницької діяльності, що розвивається швидкими темпами останніми роками. Сьогодні обсяг туристичного бізнесу дорівнює або навіть перевершує експорт нафти, продуктів харчування та автомобілів. На частку міжнародного туризму (подорожі та пасажирські перевезення) припадає 30 % світового експорту послуг і 6 % від загального обсягу експорту товарів і послуг. За даними Всесвітньої туристської організації (ВТО) кількість робочих місць у туристичній індустрії світу складає 1/1 від загальної чисельності зайнятих [4].

«Міжнародний туризм досяг нових висот у 2015 році. Ефективна діяльність цього сектору сприяє економічному зростанню і створенню робочих місць у багатьох частинах світу. Тому вкрай важливо, щоб країни заохочували

політику, що сприяє неухильному зростанню туризму, включаючи полегшення подорожей, розвиток людських ресурсів і стійкість» – зазначив Генеральний секретар ВТО Талеб Ріфай.

Згідно останніх даних ВТО, чисельність міжнародних туристів у 2015 р. склала 1,184 млрд. осіб, що на 50 млн. (4,4 %) більше, ніж у 2014 р. Учені та фахівці туризму прогнозують до 2030 р. щорічне зростання показників розвитку міжнародного туризму на 3-4 % [5].

Україна є невід’ємною складовою світової туристичної індустрії. За своїм туристично-рекреаційним потенціалом наша країна має всі можливості стати туристичною державою світового рівня. Розширення міжнародних зв’язків відкриває великі можливості для просування національного туристичного продукту на світовому ринку, а також залучення до українського інформаційного простору світового передового досвіду організації туристичної діяльності [7; с. 3].

Одним з найперспективніших туристичних центрів України є Київ. Адже він володіє значним історико-культурним потенціалом, унікальними природними ресурсами. Географія в’їзного туризму у 2015 р. характеризувалась тим, що найбільше іноземних туристів відвідали Київ з країн СНД, Білорусії, Німеччини, США, Ізраїлю, Великобританії, Італії та ін.

У 2015 р. необхідно відзначити позитивну динаміку в’їзду іноземних громадян до м. Києва. Їх чисельність збільшилась на 12 % у порівнянні з аналогічним періодом минулого року. При збереженні такої динаміки і далі можна очікувати збільшення потоків іноземців у 2016 р. – 688,1 тис. осіб, а в 2018 р. – до 910,0 тис. осіб. Таке ж зростання можна спрогнозувати і щодо внутрішніх туристам: у 2015 р. – 1038,4 тис. осіб, у 2016 р. – 1194,2 тис. осіб, а в 2018 р. – 1580,1 тис. осіб [3].

Київ має надзвичайно високий рекреаційно-туристичний потенціал, що надає місту значні можливості для стрімкого розвитку туризму. Цьому сприяють як забезпеченість природними ресурсами, так і наявність численних пам’яток історії та культури. На території Києва розташовано 41 об’єкт природно-заповідного фонду, 66 парків, 230 скверів, 33 бульвари [8; с. 82,83]. Біотичний світ міста досить різноманітний, деякі тварини занесені до Червоної книги України.

Київ – столиця України та одне з найстарших міст Європи й світу, історія якого сягає своїм корінням глибокої давнини. У місті залишилася велика кількість пам’яток усіх періодів історії України, починаючи з княжої доби та закінчуючи сучасністю, завдяки чому історико-культурний потенціал столиці України представлений широкою різноманітністю. На території Києва

розташовано більше двох тисяч пам'яток історії та культури, серед них 39 – міжнародного значення, зокрема, збудовані у XI-XII ст. Софійський собор і комплекс споруд Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника, що внесені до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Збереглися понад 3000 споруд XI-XX ст., що мають архітектурну та історичну цінність. Зокрема сакральне мистецтво представлено 70 храмами різних епох. Також діють понад 50 музеїв та історико-культурних закладів, де зберігаються історично цінні пам'ятки міста й України в цілому [8; с. 84,86]. Саме природні та історико-культурні ресурси створюють туристичну привабливість Києва.

Туризм є невід'ємною ланкою продуктивного розвитку економіки міста. Значення туризму в макроекономічному вимірі показує, чому інвестиції в туризм є рентабельними. З одного боку, туризм є важливим джерелом податкових надходжень, з іншого боку – потужним чинником на ринку праці.

Головними документами, що регулюють розвиток туризму м. Києва є Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року (постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 №385), Міська цільова програма розвитку туризму в м. Києві на 2016-2018 роки (рішення Київської міської ради від 11 лютого 2016 р. № 91/91), Стратегія розвитку міста Києва до 2025 року (рішення Київської міської ради від 15.12.2012 № 824/7060) [3].

Стратегія розвитку міста Києва до 2025 р. передбачає перетворення нашої столиці на інноваційний центр східноєвропейського регіону з потужною конкурентною позицією та чіткими пріоритетами розвитку; місто, що зберегло й розвиває свою унікальність та історичний спадок, постійно підвищує якість життя мешканців і привабливість бізнесу [6].

Оскільки туристичний потік до Києва різко скоротився через військово-політичну та соціально-економічну ситуацію в Україні, одним з пріоритетів столичної туристичної сфери є розвиток внутрішнього туризму. У країнах Європейського Союзу чисельність внутрішніх туристів складає щонайменше 2/3 від загальної чисельності туристів, у той час як у Києві цей показник досягає тільки 1/3 [3].

На сьогодні в Києві діє 2868 туристичних підприємств, це понад 50 % від загальної кількості турпідприємств України. Згідно з даними статистичного звіту, чисельність працівників, зайнятих у туристичній сфері м. Києва склала в 2014 р. понад 17 тис. осіб [2].

Проведенням екскурсій у Києві займаються більше 650 кваліфікованих екскурсоловів та гідів-перекладачів.

У місті на теперішній час розроблено 134 тематичних екскурсійних міських і замських маршрути: 74 пішохідних, що включають відвідування 55 музеїв, 54 автобусних (міських і замських), 6 теплохідних.

У місті функціонує 205 колективних закладів розміщення різної форми власності на 13 488 номерів. Крім того, нараховується 37 санаторно-курортних закладів на 9705 ліжко-місць. Також у м. Києві надають послуги проживання понад 80 хостелів місткістю більше 3000 ліжко-місць.

Київ – кліматичний курорт, де діють 16 санаторіїв, 2 будинки відпочинку, 20 баз відпочинку та 109 дитячих таборів [1].

Крім того, у м. Києві діє понад 150 підприємств, що є власниками апартаментів (загальна місткість – понад 40 тис. місць) [2].

Таким чином, аналіз сучасного стану розвитку туризму на території міста дає автору право стверджувати, що Київ – це територія пріоритетного розвитку туристичного господарства країни. Місто спеціалізується на різних видах туризму й має значний потенціал у туристичній сфері.

Список використаних джерел:

1. Головне управління статистики у м. Києві. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kiev.ukrstat.gov.ua/>. – Назва з екрана.
2. Київський туристичний портал. План дій розвитку туризму до 2025 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kyivcity.travel/for-business/action-plan-2015-plus> – Назва з екрана.
3. Міська цільова програма розвитку туризму в м. Києві на 2016-2018 роки, затверджена рішенням Київської міської ради від 11 лютого 2016 р. № 91/91 // Хрещатик. – 2016. – № 25. – С. 2-5.
4. Офіційне видання Всесвітньої туристичної організації: UNWTO Tourism Highlights, 2015 Edition. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284416899>. – Назва з екрана.
5. Офіційне видання Всесвітньої туристичної організації: UNWTO World Tourism Barometer. Режим доступу: <http://mkt.unwto.org/barometer>.
6. Стратегія розвитку міста Києва до 2025 року, затверджена рішенням Київської міської ради від 15 грудня 2011 року № 824/7060. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kievcity.gov.ua/upload/a/strategy2025.pdf>. – Назва з екрана.
7. Слободенюк Е. В. Пріоритети розвитку міжнародних відносин України у сфері туризму на сучасному етапі / Е. В. Слободенюк // Туристично-краєзнавчі дослідження. – К., 2000. – Вип 3. – С. 3-16.

8. Туристські ресурси України: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / В. Д. Біляченко, В. М. Зайцева, Д. Д. Гурова, О. Л. Зайцева. – Запоріжжя: ТОВ «ЛПКС» ЛТД, 2010. – 328 с.

Скринька В.О., студентка
Науковий керівник: Пінчук А.С.,
к.е.н., доцент, ВП «МФКНУКіМ»,
м. Миколаїв

ФЛОТСЬКИЙ БУЛЬВАР

Миколаїв перебуває на півострові, що омивається річками Інгул і Південний Буг. Це місто моряків і корабелів, і названий він на честь Святого Миколая, який сприяє мандрівникам і мореплавцям. Заснував Миколаїв князь Потьомкін у 1789 році, щоб побудувати тут судна, флот і порт. Миколаїв незабаром став найважливішим центром промисловості і торгівлі на Півдні України.

Улюбленим місцем прогулянок миколаївців і туристів є *Флотський бульвар* Набережної. У народі його називають: «*БАМ*» (бульвар імені Адмірала Макарова).

Флотський бульвар (бульвар імені Адмірала Макарова) – ще одна визначна пам'ятка міста, він має два рівня: нижній тягнеться біля самого берега Інгулу, верхній – уздовж високого крутого схилу. На бульварі чимало морської символіки: високі світильники з якорями, знята зі старовинного корабля гармата, корабельний якір.

Та й сам бульвар з гранітними парапетами, просторими алеями створює враження, що ви йдете по палубах – верхній або нижній – величезного корабля. Ці «палуби» поєднують широкі гранітні сходи – своєрідний «трап» до річки. Бульварні сходи в Миколаєві порівнюють з Потьомкінськими в Одесі. З верхньої тераси бульвару відкривається прекрасна панорама на широко розлитій Інгул.

Класичний ландшафт Миколаївського БАМу довгий час був прикладом для наслідування. Місцева влада кількох російських портових міст обзавелася аналогічними «БАМами» і зберегла їх у сучасному просторі.